

ARGUMENT POŠTOVANJA KRSTA KAO SIMBOLA HRISTOVOG STRA- DANJA: BOŽJA RIJEČ ODGOVARA

Istraživanje simbolike i porijekla krsta neminovno će nas dovesti do njegovih paganskih i predhrišćanskih korjena. Krst kao simbol datira negdje od vremena posle Vavilonske kule od paganskog tria – Nimrod, Semiramis i Tamuz. Nakon propasti ovog projekta i Nimrodove smrti, vanbračni sin vještice Semiramis je predstavljen kao inkarnacija Nimroda. Pošto su morali djelovati u ilegali, razvili su jaku ezoteriju i okultnu simboliku. Tako je jedan od prvih simbola te vrste bio vezan za Tamuz, tj. početno slovo njegovog imena (tav) koje se pisalo u obliku krsta. I to je nešto oko čega će se složiti svi ozbiljni naučnici. Međutim, kad se želi opravdati upotreba ovog simbola i veoma rasprostranjenog religioznog obilježja koji dominira u tradicionalnom hrišćanstvu, najčešće se koristi argument da je krst simbol Hristovog stradanja. Ali pažljivi uvid u korišćenje ovog termina u Novom Zavjetu jasno otkriva da krst označava samoodricanje (vidi Matej 10:38; 16:24; Marko 8:34; 10:21; Luka 9:23; 14:27; Galatima 6:12; Jevrejima 12:2; 1. Petrova 3:21), iako je krst kao instrument zla upotrijebljen za razapinjanje i ponižavanje Gospoda Isusa Hrista.

Ako se pitamo da li je Bog znao na kakav način će Mesija umrijeti, odgovor je da. Da li je Isus to znao dok je hodao zemljom među ljudima? Opet je odgovor potvrđan.

Zato je Isus rekao: „Kad jednom podignete Sina čovječijeg, tada ćete znati da sam ja ono što kažem da jesam i da ništa ne činim sam od sebe, nego govorim onako kako me je Otac naučio.“ (Jovan 8:28) „A ja, kad budem podignut sa zemlje, privući ću k sebi sve ljude.“ *To je rekao da naznači kakvom će smrću umrijeti.* (Jovan 12:32, 33)

Može li narod koji se naziva Božjim zloupotrijebiti nešto što je

Bog jednom upotrijebio u pravu svrhu? Razmotrićemo jedan upečatljiv događaj dok je Izrael putovao kroz pustinju.

Dok su od gore Or putovali prema Crvenom moru da bi zaobišli edomsku zemlju, narodu se duša umorila od puta. I narod je govorio protiv Boga i protiv Mojsija: „Zašto ste nas izveli iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Jer nema ni hleba ni vode, a ovaj nikakav hleb već se ogadio našoj duši.“ Zato je Gospod poslao među narod zmije otrovnice, koje su ih ujedale, tako da je pomrlo mnogo izraelskog naroda.

Na kraju je narod došao kod Mojsija i rekao: „Zgriješili smo što smo govorili protiv Gospoda i protiv tebe. Moli Gospoda da ukloni zmije od nas.“ I Mojsije se pomolio za narod. Tada je Gospod rekao Mojsiju: „Napravi zmiju ognjenu i stavi je na stub, pa kad nekoga ujede zmija, neka pogleda u nju i ostaće živ.“ Mojsije je odmah načinio bakarnu zmiju i stavio je na stub. I ako bi nekog čovjeka ujela zmija i on bi pogledao bakarnu zmiju, ostao bi živ. (4. Mojsijeva 21:4-9)

Pomalo čudan događaj koji bi nas izvjesno doveo u nedoumicu zašto je Bog naredio da se upotrijebi baš bakarna zmija podignuta na motku kao metod zaštite od ujeda zmija. Čudan kad ne bismo znali sledeće:

I kao što je Mojsije u pustinji podigao zmiju, tako i Sin čovječiji mora biti podignut, da bi svako ko vjeruje u njega imao vječni život. (Jovan 3:14, 15)

Dakle, Bog je tada u pustinji tipski predstavio žrtvu budućeg Iskupitelja koji će platiti za grijehе svijeta. Pogled vjere značio je iscjeljenje. Apsolutno isto važi za pogled vjere na Hristov krst. Sada da vidimo šta se događa kad nekima pogled vjere nije dovoljan.

Ako se pitate šta se desilo sa bakarnom zmijom, odgovor je da su je Izraelci sačuvali. Da li su imali nalog da tako postupe, ne nalazimo u Bibliji, ali razložno je pretpostaviti da su to uradili oni koji su mislili kako taj „čudotvorni“ predmet može opet biti od koristi. I zaista, bakarnu zmiju nalazimo ponovo u vrijeme kraljeva. Ali sada u sasvim različitoj ulozi.

Jezeckija je uklonio obredne uzvišice, oborio obredne stubove, posjekao obredno deblo i **razbio bakarnu zmiju** koju je načinio Mojsije, jer su joj sve do tada Izraelovi sinovi prinosisli kad i zvali su je Nehušan. (2. Kraljevima 18:4)

Bakarna zmija očito je postala predmet idolopoklonstva i Bogu vjerni car Jezeckija je razbio između ostalih paganskih svetišta koje su podigli Izraelci po uzoru na okolne narode. Oni su joj kadili i zvali je Nehušan. Vremenska odrednica „sve do tada“ ukazuje da je ova služba dugo trajala, a lako je zamisliti koji argumenti su korišćeni da bi se pravdala. Da li je to bio samo jedan naivan čin idolatrije ili nešto mnogo više?

U odgovoru na to pitanje pomoći će nam opis doživljaja kojem je prisustvovao Rože Morno u jednoj prostoriji za obožavanje demona u Montrealu sada već daleke 1945. godine:

Te večeri jedna mi se osoba naročito dopala. Bio je to neki ljekar. Objasnio je da su mu duhovi dali veliku hipnotičku i iscjeliteljsku moć. Dobio je sposobnost da odstrani bolove i zaustavi krvarenja prilikom teških povreda.

Nakon što je iznio nekoliko zapanjujućih izvještaja o svojim pacijentima, rekao je da mora sići u molitvenu dvoranu. „Moram otići dolje u dvoranu obaviti određene obrede, da bih se kroz moju gospodaricu, boginju Nehušan, ponovo objavio. Zavisim od njene oživljujuće moći kojom iscjeljujem i oporavljam svoje pacijente...“

Prolazeći polako prostorijom naišli smo na oltar na kom je ležao štap s obavijenom bronzanom zmijom. Sveštenik je napomenuo da je taj oltar posvećen boginji Nehušan, čiju snagu na čudotvoran način upotrebljava ljekar koga smo upoznali tokom prve posjete. Spomenuo je velika čuda koja je bog od bakra učinio izraelskoj djeci, nakon što su kadili pred zmijom od bakra koju je Mojsije načinio stolecima ranije. (2. Kraljevima 18,4)¹

Kao što vidite, stvari su mnogo opasnije i strašnije nego što bi se

---

¹ Rože Morno, „Put u svijet natprirodnih sila,“ iz poglavlja 3: „Prostorije za obožavanje demona“.

na prvi pogled moglo učiniti. Predmet koji je Bog jednom upotrijebio u tipološke svrhe postao je predmet idolatrije preko koga je demon po imenu Nehušan činio čuda među Jevrejima. Isti taj demon vjekovima kasnije navodno je pomagao tom nesrećnom ljekaru u izvođenju medicinskih zahvata koji nijesu mogući normalnim putem. Kažem „navodno“ jer cilj demona nikada nije da pomognu ljudima već da ih udalje od Boga i diskvalifikuju van okrilja Njegove spasonosne milosti i ljubavi. Oni to vrlo često postižu pod maskom pomaganja ljudima.

Ponavlja li se isti obrazac sa krstom? Budimo poštteni i odgovor će nam biti kristalno jasan.

Napokon, evo nekih paralela između bakarne zmijske i krsta.

BAKARNA ZMIJA	KRST
Ukazuje na Hristovu žrtvu.	Instrument na kojem je Hristos žrtvovan.
Bog je naredio Mojsiju da izradi taj simbol i podigne ga na stub.	Bog je dozvolio da Isus bude podignut i žrtvovan na krstu.
Nije izdat nikakav nalog da se bakarna zmijska dalje čuva ili koristi.	U Novom Zavjetu nema nikakvih naznaka da krst treba koristiti u vjerske svrhe.
Za Jevreje koji su se upustili u idolo-poklonstvo, bakarna zmijska je bila sveti predmet.	Za hrišćane koji su se upustili u idolo-poklonstvo, krst je sveti predmet.
Jevreji su koristili bakarnu zmijsku u svrhe iscjeljenja i kadili joj.	Hrišćani koriste krst u svrhe iscjeljenja i kade pred njim. Krst se takođe koristi u egzorcizmu.

Autor: Pavle Simović
Cetinje, 26.11.2010.